



JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. december 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Thomas Højgaard
Sagsnr.: 2014-0037-0090
Dok.: 1389868

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 18 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 20. november 2014.

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 18 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 19. november 2014 fra SOS mod Racisme, jf. L 72 – bilag 3.”

Svar:

1. SOS mod Racismes høringssvar af 19. november 2014 indeholder organisationens egne bemærkninger til lovforslaget og gengiver nogle af de bemærkninger, som er anført i UNHCR's høringssvar modtaget i Justitsministeriet den 13. november 2014. Begge høringssvar er modtaget efter høringsfristen den 7. november 2014 og er derfor ikke medtaget i ministeriets kommenterede høringsoversigt af 13. november 2014.

I høringssvaret har SOS mod Racisme bl.a. henvist til UNCHR's bemærkninger om, at det er beklageligt, at lovforslaget har til formål at begrænse antallet af syriske flygtninge i Danmark, da der med det rekord store antal flygtninge i verden netop er behov for, at også de europæiske lande viser solidaritet med flygtningene og bærer deres del af ansvaret for at hjælpe dem.

Endvidere har SOS mod Racisme henvist til UNHCR's bemærkninger om, at det er beklageligt, at der indføres en ny tidsbegrænset subsidiær beskyttelsesstatus på et år uden ret til familiesammenføring det første år og derefter en revurdering med henblik på forlængelse i to år. Specielt da der ikke er udsigt til, at Syrien vil være et sikkert land at komme hjem til om et år.

Desuden har SOS mod Racisme henvist til UNHCR's bemærkninger om, at der kan være risiko for, at personer, der tidligere ville have fået beskyttelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, nu vil få det efter § 7, stk. 3, da det kan være svært at godtgøre, at man er i særlig risiko for at være individuelt forfulgt.

Endelig har SOS mod Racisme henvist til UNHCR's bemærkninger om, at flygtninge med subsidiær beskyttelse bør gives den højeste grad af stabilitet og sikkerhed ved at sikre menneskerettigheder og fundamentale friheder uden diskrimination.

SOS mod Racisme er herudover generelt kritisk over for lovforslaget og mener ikke, at lovforslaget bør hastebehandles, før der er taget stilling til UNHCR's kritik.

2. Justitsministeriet kan generelt henvise til den kommenterede høringsoversigt, som er oversendt til udvalget den 14. november 2014 (L 72 - bilag 3).

Regeringen er optaget af at finde den rette balance i udlændingepolitikken. Vi skal på den ene side leve op til vores medmenneskelige og internationale ansvar i en situation med millioner af mennesker på flugt. På den anden side skal vi sikre, at vores asylregler svarer til flygtningenes reelle beskyttelsesbehov, og at tingene fungerer i Danmark.

Når regeringen foreslår ændringer af asylreglerne, er det fordi, det giver mening. De gældende asylregler er skrevet for at beskytte individuelt forfulgte flygtninge. Reglerne er ikke tilpasset den gruppe af asylansøgere, der – uden at være individuelt forfulgte – flygter fra områder, hvor der foregår voldsomme og vilkårlige overgreb på civile.

En del af de asylansøgere fra Syrien, der kommer til Danmark, tilhører denne gruppe. De kommer fra områder, som er særlig hårdt ramt af konflikten, og derfor har vi pligt til at yde dem beskyttelse efter artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. I dag opnår denne gruppe af asylansøgere ”beskyttelsesstatus” efter udlændingelovens § 7, stk. 2, selv om det oprindeligt ikke har været tanken med bestemmelsen.

Vi skal selvfølgelig beskytte mennesker, der har krav på beskyttelse, men vores regler skal svare til det reelle beskyttelsesbehov. Behovet for at afstemme beskyttelsesniveauet er særligt relevant i en tid, hvor vi i Danmark modtager et historisk højt antal asylansøgere.

Lovforslaget indebærer, at udlændinge, som omfattes af reglerne om midlertidig beskyttelsesstatus, fremover meddeles en opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, som i første omgang kan forlænges efter 1 år og herefter efter 2 år fra tidspunktet for en eventuel forlængelse, i hvilken forbindelse det vil blive vurderet, om vedkommende fortsat har behov for beskyttelse. Grundet beskyttelsens midlertidige karakter foreslås det endvidere, at en udlænding, der meddeles midlertidig beskyttelsesstatus, først – medmindre helt særlige grunde gør sig gældende – skal kunne få

familiesammenføring, hvis den midlertidige opholdstilladelse efter 1 år forlænges.

En midlertidig opholdstilladelse meddelt efter de foreslåede regler vil ikke medføre, at udlændingen skal leve i permanent uvished om sin status. Hvis beskyttelsesbehovet viser sig at være langvarigt, vil udlændingen – ligesom efter de gældende regler – efter 5 eller 8 år kunne meddeles tidsubgrænset opholdstilladelse, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Det er min opfattelse, at lovforslaget er udtryk for et afbalanceret, men realistisk svar på de udfordringer, vi står over for på asylområdet, og jeg er derfor heller ikke enig i den kritik, som SOS Racisme rejser i sit hørings svar.

3. Vedrørende UNHCR's hørings svar henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 27-32 til lovforslaget.